

Nr 182

av herr Hermansson m. fl.
angående biståndet till Demokratiska republiken Vietnam.

USA-imperialisterna blir i sina angrepp mot de indokinesiska folken alltmer desperata. De kriminella bombningarna av Demokratiska republiken Vietnam har trots påståenden om motsatsen aldrig helt upphört. Under de sista dagarna av 1971 genomfördes en femdagars intensiv bombflygsattack mot DRV. Dessa äventyrliga krigshandlingar slöt med nya bakslag för de amerikanska angrifarna. Folket och armén i DRV tillfogade dem svåra förluster. Detta tvingade Nixonadministrationen att upphöra med sina dåd. Men det amerikanska kommandot i Saigon har förklarat att "upphörandet av bombningarna inte innebär att USA:s flyganfall mot Nordvietnam definitivt är slut".

USA-imperialismen är besluten att fortsätta sina brott också mot DRV. Därigenom uppträder USA-imperialismen alltmer utmanande mot den allt kraftigare världsoption som kräver att USA måste ut ur Indokina. Detta är grundförutsättningen för att de indokinesiska folken skall i fred få bygga upp sina i århundraden plundrade länder.

Svaret på USA-imperialisternas förnyade brott kan bara bli ett: ökat stöd till de indokinesiska folken. I Sverige breddas rörelsen mot USA:s folk mord i Indokina. Demonstrationer och andra manifestationer får ökad styrka. Namninsamlingskampanjen för kravet "USA ut ur Indokina" röner stora framgångar och möts med största sympati av det svenska folket. Nästan dagligen antar folkliga organisationer uttalanden mot USA:s krig och för de indokinesiska folkens kamp. PRR:s sju punkter för fred har stöd hos Sveriges befolkning, vilket bl. a. fått sitt uttryck i att 213 av riksdagens ledamöter ställt sig bakom detta fredsförslag.

I riksdagen har vänsterpartiet kommunisterna i motion 1972:80 föreslagit ett kraftigt vidgat svenskt stöd till befrielseörelserna i Kambodja och Laos samt till Republiken Sydvietnams provisoriska revolutionära regering.

I proposition 1972:1, bilaga 5, föreslås att den finansiella ram som angavs av 1970 års riksdag som stöd för DRV skall fullföljas under budgetåret 1972/73 med ett humanitärt bistånd om 25 miljoner kronor samt att 50 miljoner kronor skall anvisas för återuppbyggnadsbistånd. Vi vill än en gång slå fast att detta – att endast 75 miljoner utbetalas under de tre budgetår ramen avser och att 150 miljoner skall betalas när USA upphört med sitt angrepp – är en reträtt från de löften regeringen givit inför sitt partis kongress 1969. Denna reträtt gjordes som följd av påtryckningar från USA och reaktionära kretsar i Sverige.

Stödet bör i sin helhet vara utbetalat under dessa tre år utan någon

återbetalningsskyldighet eller ränta. Detta var ursprungslöftet. Det är vidare angeläget att, mot bakgrund av USA-imperialisternas nya förbrytelser mot DRV, det svenska folkets solidaritet med det kämpande vietnamesiska folket och protest mot USA-regeringens handlande kommer till uttryck i att det statliga ekonomiska stöd som skall ges under budgetåret 1972/73 skrivs upp. 100 miljoner kronor bör vara ett minimikrav.

Med hänvisning till ovanstående föreslås

1. att riksdagen hos regeringen begär att de medel till återuppbyggnadsbistånd till Demokratiska republiken Vietnam som avsatts under vart och ett av budgetåren 1970/71 och 1971/72 i sin helhet jämte ränta utbetalas under innevarande kalenderår,
2. att riksdagen under tredje huvudtiteln C:2 (prop. 1972:1 i bilaga 5) anvisar 100 miljoner kronor till Demokratiska republiken Vietnam och att detta bidrag i sin helhet skall utgå under budgetåret 1972/73 samt att ingen ränta eller återbetalningsskyldighet skall förekomma.

Stockholm den 19 januari 1972

C.-H. HERMANSSON (vpk)

LARS WERNER (vpk)
i Tyresö

EIVOR MARKLUND (vpk)

GUSTAV LORENTZON (vpk)

NILS BERNDTSON (vpk)
i Linköping

BERTIL MÅBRINK (vpk)